

המיום 1979

לבשתי ונסעתי. לאמבר הגעתי ברבע ל- עשר. היתה שם בחורה, לאה, שהגיעה לפני, כי היא באה בטיסה מאילת והיא עוד צריכה לחזור לשם בשביל החתונה.

תמי בארי קיבלה אותי בכניסה. חיוך רחב. חשבתי שהיא מכירה אותי מאיזה מקום. „כן, בטח, הרי היית פה לפני שלושה חודשים לבחור שמלה, והיית פה לפני שבוע לטיפול פנים. מה שלום אמא שלך? היא מרגישה טוב, כאבו לה הרגליים לפני שבוע, הכל בסדר עכ- שיו? כן, עניתי, וחשבתי שאני עצמי לא זוכרת שלאמא כאבו הרגליים.

שכחתי לספר שהגעתי כבר עם עור מטוף כי שבוע קודם הייתי באמבר ועשו לי טיפול, משהו לא מהעולם הזה. רציני לשלוח לשם חברה שלי שיש לה עור בעייתי. היא טיפלנה 237394, אבל אמרו לה שאין להם מקום, כי יום ה- כלולות זה יותר דחוף ואם יקבעו לה ולאחרות תור, אז לקוסמטיקאיות שלהן לא יהיה מספיק זמן למלכות הערב.

אחרי שגמרתי להתלבב הובילו אותי במדרגות הלוליניות לחדר האמבטיה. עדינה ורסנו מילאה מים, הוסיפה קצף, ולאט לאט התחלתי להרגיש כמו שח- קנית קולנוע בסרטי החלומות. ישבתי וישבתי, כל פעם הוספתי מים חמים ועוד קצת. התפנקתי, בקצויר. הלכתי למדוד את

דואגים לא רק לכלה, גם תבעל המיועד זוכה לטיפול יסודי ולחליפת ערב הכוללת את המעמד. לאחר החתונה ב„אור- למי אמבר“ זוכה הזוג לאירוח מלכותי חינם במלון מפואר.

מתחרות על תואר מלכת המים '79, לבושות בשמלות הכלה של „סלון אמבר“. המיוגון הרחב של השמלות מאפשר לכל כלה למצוא את השמלה המתאימה לה ביותר. אגב, ב„אמבר“

בלנו את הבילויים של יום החתונה חינם. כן, בהחלט בילויים. יום כזה עוד לא היה לי בחיים. חתני, גם הוא קיבל אחר צהריים נהדר. אמבטיית קצף, הב- טחתי לו שאחרי שנתחנן, אני אכין לו אמבטיה כזו לפחות פעם בשבוע, שיזכר. הוא הלך להתלבש. אחרי חצי שעה יצא משם משהו, משהו לא רגיל. לבוש תלופת טוקסידו, חולצת מלמלה, לא ידעתי מי זה. אילו רק ראיתי אותו לפני כן בבגדים האלה לא הייתי מתחנתת אותו, הבחורות של ימינו בטח יעשו לו עיניים אחרי החתונה. הוא הסתרק, חתיך הגבר שלי.

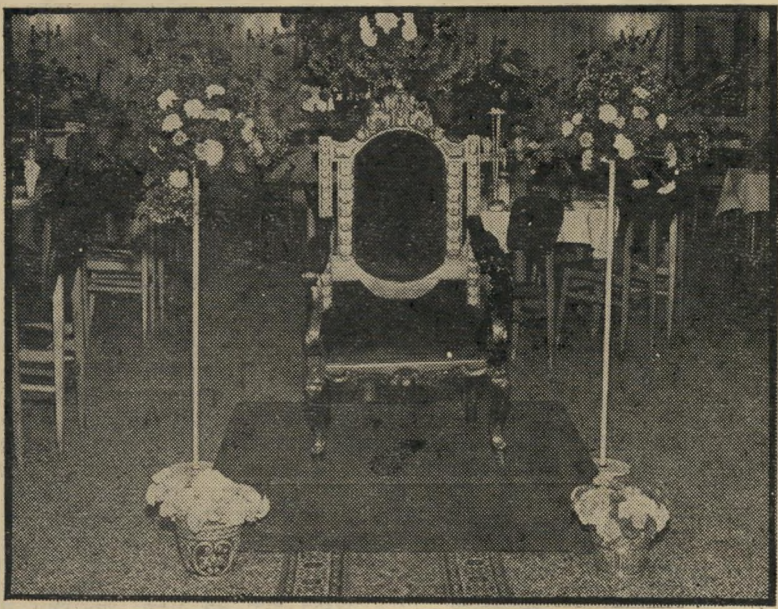
באו לקחת אותנו. ברחוב הסתכלו רק עלינו. לא היו לנו בלוים על האוטו, אבל בכל זאת — היו מסמר דיוגנוף. הם צודקים, חתיכים כאלה רואים כל יום, כל מי שיוצא מאמבר נראה ככה. אני חושבת שחיכו לנו ברחוב.

כל החתונה היינו בחלום. גם האור- חים שלנו אמרו שכוה אולם יש רק בסרטים. סידורי הפרחים, המוסיקה, האוכל, המלצרים והכל הכל מאמבר. המקום הזה, אמבר, ממש מהאגדות. השארנו את האורחים וברחנו. לנו חיכה המשך הערב. לא, לא מה שאתם חושבים. זה משהו שאמבר הכינו למע- נינו. ערב במלון הכי טוב בעיר. הגענו לחדר, בקבוק שמפניה חיכה לנו, החד- רנית עמדה ועזרה לי. מאמבר סיפרו לה שאני בדרך. אי-אפשר היה להרוס את היום הנפלא הזה בכל ענייני היום- יום הרגילים, לכן הלכנו מייד לישון. כן, מייד. למחרת בבוקר, ארוחת בוקר. רצ- תי לאמבר, אמרתי להם תודה. נישקתי את כולם. והתעוררתי. זה היה החלום הנהדר של חיי.

ב„אולמי אמבר“ מקפידים לבחור לכל תפקיד את איש המיקצוע הטוב ביותר בתחומו. כך הורכב צוות מעולה לטיפול בכלה ובחתן. זהו הצוות שדאג לי במשך כל היום כאילו הייתי בת יחידה. האווירה הנעימה שיוצר הצוות, משחררת ממתחים.

חגית רימוני

זהו הכסא המלכותי של „אולמי אמבר“ בחולון. באולם כמו בסלון, ניתן לך רק הטוב ביותר: סידור הפרחים, המוסיקה, התפאורה, האוכל, המלצרים, ו... הכל.

אמהות שלהן, שבאו יחד איתן גם הן ישבו ושוחחו כשסידרו להן את השע- רות. בכלל — כיף פה. הייתי באה כלי יום. הלכתי לאכול ארוחת צהריים. לא רציני לאכול הרבה בשביל היקף המת- ניים, אבל אחותי, ברוך השם קיבלה ארוחה לענייני.

האילתית התלבשה וגמרה את האפור והתסרוקת, המונית חיכתה לה בחוף להביא אותה לשדה התעופה.

אחרי האוכל, איפוא, אני הולכת ונע- שית יפה מרגע לרגע. מה אגיד לכם? אמבר זה העניין! אין טוב מזה! את התסרוקת גמרנו, שמנו הינומה, כתר של מלכה על הראש. חיכיתי לחתני לעתיד. הוא היה באמבטיה. כן, גם הוא בא לכאן. בעצם לא עלה לנו כסף לבוא לכאן. לפני כמה חודשים התחלנו לסייר באולמי חתונות, חיפשנו וחיפשנו וכל אחד אמר דבר אחד: „רק אצל רשת אולמי אמבר“ הלכנו לנסות, כמעט נש- ארנו שם כל השבוע. קבע. בחרנו את האוכל. כי רצינו מהכל, מכל המינים, מכל הצבעים ומכל העדויות. בסוף לא הי- תה ברירה, בחרנו. אבל מייד החלטנו להתחתן עוד פעם בשביל לבחור תפ- ריט אחר.

מה שרציני לומר לכם זה שבגלל שבאנו לרשת אולמי אמבר אז גם קי-

השמלה. לפני שבוע הייתי באמבר ובחר- תי אחת מלאה תחרות לבנות, עם צווא- רון גבוה, נראיתי ממש מלכותית. שמת לי לב שהכלות הסתכלו עלי בקינאה. אבל אל דאגה, אחרי כמה דקות שאני ראיתי אותן לבושות — קינאתי אני בהן. לינה התופרת סידרה לי עוד שני תפרים, כי מרוב התרגשות הספקתי לרזות קצת. דווקא יופי. לא נעים, אבל היתה שם אחת שהיו צריכים להרחיב לה קצת, אפילו קצת הרבה, את השמלה. הבטן שלה, משום מה גדלה וגדלה וגדלה. (אמא, למה?)

טוב, הלכתי משם לספרית. היא הת- חילה לחשוב שוב על התסרוקת, זאת היתה כבר פעם שנייה, כי כשחיייתי באמבר לפני שבוע אז היא עשתה לי אותו דבר. אני חושבת שהיא לא יכולה להרשות לעצמה להוציא משהו לא מוש- לם מתחת ליד. אחרי כמה שעות כל מי שראה אותי ידע מה זאת שלמות. אחרי התכנונים שמו לי כמה גל- גלים. ומשם ישר לסטלה. כזאת מני- יסטיית לא הרגשתי בחיים. אני חו- שהיא חולמת על ציפורניים של לה. כל יד אצלה זה אתגר. ענה מאילת התחברה עם הישר מנהריה. כנראה ש- נושים משהו לבני-אדם. ה-